

דעם

מסורת הש"ס

וואלו נדרים פרק אחד עשר נדרים ר"ן פט.

ר"ז

כח.

עין משפט
יר מזינר

נו א מיי פייא מהל
 נדרים הלי ז סמג
 לאון רמב טוש"ע יוד"ס
 רלג סעי' ז
נו ב מיי ס פייא הלי יב
 סמג שם טוש"ע שם
 סעי' יד
נה ג מיי ש פייא הלי
 יח סמג שם טוש"ע
 שם סעי' לה
נה ד מיי ש טוש"ע שם
 סעי' לד
ס ה ו מיי פייא מהל
 נדרים הלכה כב סמג
 לאון רמב טוש"ע יוד"ס
 רלג סעי' ח

הגהות הב"ח

(א) נב' מתענין תליא נפשה ביומי שלמו יומי וכו' ולא מיתבטשא בנישואין זה הכלל כ"ל: (ב) שם בחשנה ערש (ווגרה) מז"מ ויב' ס"א (ג) רש"י ד"ה ור' עקיבא סבר וכו' קבלה הסדר ר' עקיבא היא הכי נמי וכו' אשר אסרה ס"ד: (ד) ר' חפ"ו אפילו וכו' דאבהי אינו וכו' דאבהי לממר כל וכו' הכי זה מופר ובריתא נמי היכי לעבדא

גליון הש"ס

גמ' ורע"ק אומר יפר.
עיינ לעיל דף פ ע"א צהר"ן
ד"ה ור' יוסף:

תוספות

אברהם הרני נזירא לאהר
שלישום יב
אל אלה שאלום יב
ומגנשה קודם שיגשו
שלישום יב וזו מפר
קודם שיגשו יב נדרה
ומגשה בו ביום והחזירה
בו ביום. פתקין קדמין
(דף קע) וזו קומקמן יב
שנאה ואזו יכול להפר
לדון מעד מפר קדמין
ובגמלא מפר (אין הלל)
לכאשוי מצי: תניא כ'א
אומר פי. חלוקין רבי
שעתא דחילי הדד: רבי
עקיבא אומר לא פי.
חלוקין רבי חלוקין רבי
שעתא: שעתא דחילי
דלול תל שעתא אלמנא וכו'
שעתא דחילי דלול תל
קרא אדרה לאלמנא חמי
שיא חסור הדד מריות
שעתא דחילי דלול תל
שעתא דחילי דלול תל
נפשה בנישואן. לומר עד
כאן לא חלוקין רבי
נזירא לכאשוי רבי
מזוס שאי אפשר לדר
לחול לאלמנתא חילין
קדמין ביה מצי באלמנת:

יְדַרְהֵם בְּיוֹם. בְּיוֹם שֶׁנִּשְׁאָט וּלְדַלּוּקִים לֵה צִרְקָה עֲבֵרָה הַמְאֻרָּסִים
בְּשִׁשְׁשָׁה וּמִתְגַּרְשָׁה בְּיוֹם וְהַחֲזִירָה בְּיוֹם אֵינִי יֹכֵל לִהְיוֹת
שָׂאִין הַבַּעַל מִפֶּן בְּקוּדְמִיָּין וְאִי יֵךְ חֹזֵר לְדִירוֹסִין בְּחֹדֶם הֵיא נְמִי אֵינִי
יֹכֵל לִהְיוֹת בְּשׁוֹתְפוֹת הַבַּעַל דְּלִיכָה שֶׁנִּשְׁאָט שׁוֹב אֵין לְבָרִים זְכוּת וְאֵינִי
יֹכֵל לִהְיוֹת מִפֶּן דְּמֵרָה בְּיוֹם לִצְרִים לְבִרְיוֹתָא

נקטיה דלע"ג דבו ציוס היתה צרשות
אציה קודם שגדרה אפי' הכי כיון
שנשאת אין לה תקנה אפי' באותו
יום עצמו: **גמ'** ר' ישמעאל אומר
יפר. דסבירא ליה דבבב חלות הנדר
אזלינן ולא בבת אמירה: רבי עקיבא
אומר לא יפר. דאזלינן בבת אמירה:
עד שיבא נדר בשעת אלמנות
וגירושין. ונדר היינו חלות הנדר
הילכך בין צרישא בין בסיפא בבת
חלות הנדר אית לן למחיל: עד שיבא
איסור הנדר. כשהיא אוסרת עצמה
בנדר שהכל הולך אחר שעה שהוא
נודר: מפניסין מני ר' עקיבא היא.
דאזיל בבת שעת אמירה: אפי'
סומא רבי ישמעאל. דכי אזיל ר' י
ישמעאל בבת חלות הנדר ה"מ כי
תליא נפשה בנשואין או בגירושין
הילכך כיון שאי אפשר לאמירת הנדר
וחלות הנדר שיהו צרשות אחד ס"ל
לרבי ישמעאל דאזלינן בבת חלות
הנדר אבל מתני' דלא תליא נפשה
אלא ביומי ואפשר דשלמו יומי ולא
מנסבא שלמו יומי ולא מניגרשא ומנסב
שמהא אמירה הנדר וחלותו צרשות
אחד אפילו כשנשתנה הרשות שנשאת
או נתגרשה מודה רבי ישמעאל דבבת
אמירה אזלינן ולא בבת חלות כיון
שבתלתו היה רצוי הנדר לחלו באותו
רשות שהיה בשעת אמירה: ולענין
הלכה קיימא לן כרבי עקיבא הילכך
אפי' אומרת הריני נזירה לכשאנשא
או לכשאתגרש בבת שעת אמירה
הנדר אזלינן בין לקולא בין לחומרא:
וזו הכלל דקטיי גבי נצרה המאורסה.

זוה הכלל כל שלא יראה לרשות עצמה שעה אחת אציה ובעלה מפירין נדריה לאחיו הכך האב עם שלוחיו הבעל שאע"פ שהיא עם שלוחיו הבעל כיון שאף האב או שלוחיו הלכו עמה לא יתה מרשות אציה דאציה ובעלה מפירין נדריה: זה הכלל דקמני גבי אלו נדרים. כלומר בפרקין דהכא לאחיו מסר האב לשלוחיו הבעל כיון שמסרה להם שוב אין לאציה רשות בה דהוי לה אף המסירה כנשואין שבעל מפר בנדרים שמדור מנשואין ואילך הכל נדרים שנדרה כבר לא שאין הבעל מפר בקודמין וצוטפותיה דאב נמי לא דבהך מסירה יראה מרשות אציה ושוב אין לו זכות בה: **מתני'** **שעע נערום נדריון קיימין.** הכך תשע כולוהו איתנהו בכלל תלת דהיינו יתומה בחיי האב ויתומה ממנו וזוגרת דבכל חד מהנך תלתא גווני היא יוצאה מרשות אציה ורענן לא מנו אלא הכך תלתא דאמרן כדאיתא בגמרא [וע"ב] אלא דרבי יהודה פליג שאף רבי יהודה לא אמרה אלא לחדד בהן את התלמידים: ב כגון שנשאת ונתאלמנה או נתגרשה דכיון דנשאת שוב אין גרמה וצברה לאחר מכן והיא יתומה בחיי האב וכדכתיבנא: נערה

מבחינת תלמי נפשה ביום. ויכול להיות ששולמו הימים עברו אלוהים וכן בסיפא אירא נפשה
גבי בעיה. בפירוק נערה לעיל דקמיו כל שלא יראה לרשות עמיה שעה אחת אביה ובעל
אמריקן ומקטרת לעליו בעל היו קרוב לעשואין ויאלה מרמז אכז: וזה הכר דקרינן גבי
מסר האל לעליו ויגרשה ויחזירה קייב. בעל מל דלאה אהב מרמז אהב וזה אבי
וזה אלוהי ונמנה לחופ: תשע עריות נהרשו קייב. בוגרת ואיה יוממה בוגרת ומה אבי
נערה ובגרה ומה אביה נערה שמה אביה ונשמת אביה בגרה בוגרת ואביה קיים נערה וגו'
העדרה שיוכל למאור בוגרת ומי בכלל נערוס פ' בוגרת ואיה יוממה ודברה וזה נשמתה
השאלו על דבריה עברה עברה'. עברה ובגרה ומה אביה פירוש מדרש כסאיה עברה איה
בגרה שמה לפעמי השאלו על דברה'. בוגרת ודברה ואביה קיים ו'. עברה בוגרת פירוש דברה
בוגרת ואיה יוממה פירוש איה עברה ובשעת הדבר איה יוממה ובגרה וזאת השאלו
וזהו דברו היינו איראן איה שיוכל להכר:

נדרה והיא נרשום בעצמנו. שהיא נשואה והפר לה בעל. והשתא מפרש
כיצד נדרה אמרה היינו מנייה לאחר שלמים יום והפר לה בעל:
אע"פ שנתאלמנה כו' הרי זו מופר. ואע"ג דאיכא למימר הואיל
ובשעת הנדר לאו שחיחול וכבר יצאה לרשות עצמה ולא תועיל זו
הפסא להכי דשמוענין דהרי זו מופר

תורה אור השלם
 1. ונדר אלמנה וגרושה
 כל אשר אסרה על
 נפשה יקום עליה:
 במדבר כ' י

מִוֶּסֶף רַשִׁי^א

מִסְרֵי הָאֵב לשלוחי
 מִסְרֵי בַעֲלֵי. כְּנָן מַסְרֵהָ הִיא
 יִגְרָשׁ בְּדֶרֶךְ הַחַיִּים וְהָאֵב
 הִיא כְּנֻסָּה וְהָאֵב אֶחָד
 שְׁנֵי מִסְרֵי (דְּרֹמִית)
 שִׁמְשֵׁן הַבַּעַל (100).
 מִסְרֵי בְּקֻדְמִיָּה. בְּנִדְרִים
 קִדְמָה לְשִׁמְשֵׁן (יִגְרָשׁ 17:)
 וְלֹאֲחֵן נִדְרִים שְׁנֵדֵר בֵּית
 אֵשׁ מִסְרֵי בַּעַל, אֶל
 אֵשׁ הַיָּד נִדְרִים קֹדֶם
 וְשִׁמְשֵׁן כְּסִתֵּיהֶם אֶחָד
 כִּסָּה, לֹא מִזֵּי מִסְרֵי
 (עֲרִיב 10).

פִּירוּשׁ הָרִאשׁוֹן^א

יִגְרָשׁ בִּי בִּיּוֹם בִּי
 וְהִתְרִיב בִּי בִּיּוֹם. וְהִכֵּי
 מִמֶּנּוּ אֶת מִדְּרֵה אֵינִי יָכֹל
 לְהַסֵּר כִּיּוֹן שִׁיֵּאֵל לְשׁוֹת
 עֲמֻמָּה בִּין מִדְּרֵה לְהַסֵּר
 וְלֹאֲחֵן כְּנֻסָּה מִסְרֵי בְּקֻדְמִיָּה
 יִגְרָשׁ הִיא מִדְּרֵיִים כְּסִתֵּיהֶם
 יִשְׁעָתָה תַּחַת בַּעַל וְהִנֵּה
 יִגְרָשׁהָ בַּעַל וְהִסְחִיחָהּ
 וְהִסְחִיחָהּ שְׁמֵהּ אֵלֶּיךָ הַדְּמֵר
 הִיא בֵּית אֵשׁ אֵלֶּיךָ מִסְרֵי
 כִּיּוֹן מִסְרֵיִים יִגְרָשׁ בִּין
 יִסְתַּקֵּם דָּמוֹ וְאִי יִגְרָשׁ
 לֹא הִסְתַּקֵּם דָּמוֹ מִקֵּץ
 שְׁמֵהּ אֵלֶּיךָ שְׁמֵהּ אֵלֶּיךָ
 שְׁמֵהּ אֵלֶּיךָ אֵלֶּיךָ.
 וְלֹאֲחֵן כְּסִתֵּיהֶם אֶחָד וְכֻסָּה

נדרה והיא ברשות
 "אמרה הריני נזירה לא
 או נתגרשה בתוך ל'
 בו ביום ונתגרשה בו
 אינו יכול להפר זה ה
 עצמה שעה אחת אינ
 אלמנה וגרושה ה
 לכשאנשא ונשאת ה
 ר"ע אומר לא יפר
 איש שאמרה הריני
 ונתגרשה ד' ישמעא
 עקיבא אומר יפר א
 הוא אומר ונדר א
 שיהא נדר בשעת
 סבר הרי הוא אומר
 נפשה עד שיהא אית
 וגרושין אמר רב חסד
 אב"י אמר אפילו
 מתניתין תליא נפש
 תליא נפשה בנישוא
 נתגרשה שלמו יומ
 הכלל דקתני גבי נע
 הלך האב עם שלמ
 שלוחי האב עם
 המאורסה ה' ראביה
 זה הכלל דקתני גבי ו
 האב לשלוחי הבעל
 לשלוחי הבעל ה' שא
 מתני' תשע עשרה
 והיא יתומה נערה

שבתגרש דוימנין דשלמו יומי ולא מיגרשא ואם הפך הרי זה מופר
ודידי נמי היכא דתלתה נדרה בנישואין אחרי יפר דעל דעת צעלה
נדרה ויחילא דתלתה נדרה בגנירשין ליכא לנימנר דתלתה עצמה
צעלה ואחרי לא יפר: זה הכלל דקסני. באידך פירקין (לעיל דף
עא.) גבי נערה המאורסה הוה הכלל כל שלא יצאה לרשות עצמה
כו' לאיתויי הלך האב עם שלוחי הצעל דהסב לא יצאה לרשות
עצמה דאזיה וצעלה מפירין נדריה: זה הכלל דקסני הכא. גבי
ואלו נדרים דמשמע דיוצאת לרשות עצמה לאיתויי מסר האב לשלוחי
הצעל ולא הלך הוא עמהם דאומה שעה יצאה ממשות האב עד
שהגיעה לרשות הצעל ויצאה לרשות עצמה ואין הצעל מיפר נדריה
שאין הצעל מיפר בקדומין: **בתנא'** ט' נערוס נדריה קיימין.
שאיין יכול להפך להן: בוגרים ויהי יתומה. נערה בוגרת ויהי יתומה:
נערה

כל חד מהני תלת גווני לתלחא. ואמרין צירושלמי ופ"א ה"י
צוגרם והיא יסומה. שגדרה כשהיא צוגרת והיא יתומה צחי' ה'
לאצי' רשות צה'. **ענרה וגגרה והיא יסומה.** שגדרה כשהיא

יחומה [עננה בוגרת והיא יחומה] עד כאן הג'י'. ה"פ ט' מיני ענרות מיהו איין צהם חידוש צבולם ארץ השמיטעו ההנ"ב
בוגרת שגדלה ואחר הגדר ממ אצ"ה צ'. עננה שלם בגרנה ומת אצ"ה פירוש מרה כסא"ה עננה ומת אצ"ה אחר הגדר ו
שמת אצ"ה דלצ"ה מת אחר הגדר ד'. עננה שמת אצ"ה פירוש מרה כסא"ה עננה ושבו אחר הגדר ממ אצ"ה ובגרה ואחר
הגדר ואצ"ה קיים ובהא לשאלו צעוד אצ"ה ח' א'. עננה והיא יחומה פירוש עננה שמתה ונדרה אחר ששמימה ח'.
לך עננה ענרות חלוקות ומל אצ"ה צ"ב

(f) לעיל עב., (ז) [תוספתא
(ג) [לעיל עא.,
(ד) גיטין לה: ש"נ,
(ה) [לעיל עב.,

תורה אור השלם

וַיִּנְדֹּר אֶלְמִנָּה וַיִּגְרוּשָׁהּ
כִּי לֹא אָשֶׁר אָסְרָה עָלַי
כִּפְשָׁה יָקוּם עָלַי:

מוסף רש"י

מִסֵּר הָאֵב לְשׁוּלְחֵי
הַבַּעַל. כּוֹנֵן שְׂמֵרָה לֹא
יִגְרָסָה בְּדָרְךָ וְהַיִּיחָה, הִי
שִׂיחָה כְּנֹשְׁאָה וְחֵן אֶחָד
יִשְׁמָר מִפֶּיךָ (רַמְבַּם)
(שְׁמוֹ). שְׂאֵן הַבַּעַל
מִפֶּיךָ בְּקִדְמוּיָן. נִדְרִים
נִקְדְּמוּ לְשׂוֹאֵן (בִּרְיָוִי 17:)
לְשׂוֹאֵן נִדְרִים שְׂמֵרָה
מִפֶּיךָ צְבִיָּה, אֵל
אֵם הִיוּ עֲלֶיהָ נִדְרִים קֹדֶם
לְשְׂמֵרָה כְּשֶׁהִיָּה מְרוּסָה
כְּנֵסָה, לֹא מִזֵּי מִפֶּי
(לְעִיר 17:)

פירוש הרא"ש

[illegible]

יְתֵמָה מֵרֶשֶׁת הָאֵב וְאֵם וְאֵם
וְדֹרִים. הֵינּוּ הֵן דִּמְתִּי לֵב
הַפֶּרָה מֵרֶשֶׁת הָאֵב יְתֵמָה
בְּזֹרֶת וְהִיא יְתֹמָה וְזֶדֶה אֵל